

۹۳ تا ۲۰۰۳ بهترین تیم تاریخ کشتی بود کاوه: چاره نداشتم باید سر مربی تیم ملی می شدم!

هیچ وقت اهل لابی نبودم

مقبولیتی وجود دارد. توانمندی تیم را هم می شناسم و امید دارم که بتوانیم نتیجه خوبی بگیریم. ولی خیلی توقع از تیم وجود دارد.

باید به اندازه این توقع تلاش کنیم. البته مردم هم باید بدانند که واقعاً المپیک متفاوت است و کسب مدال به این سادگی نیست اما تمام تلاش مان را می کنیم. البته من خیلی اهل تبلیغ و نمایش نیستم؛ تمرین می کنیم اما جار و جنجال به راه نمی اندازیم. هر چند که مشکلات کشتی در المپیکها همیشه این بوده که بار ورزش را به دوش کشیده و همین کار کسب مدال را با سختی های زیادی روبه روی می کند. امیدوارم که این بار نهادهای بیرونی کمی از این فشار راکم کنند.

یکی از موضوعاتی که بعد از انتخاب شما مطرح شد، درباره رفاقت شما با دبیر و رابطه آن با انتخاب شدن به عنوان سرمربی تیم ملی بوده.

یکسری حرفها در فضای مجازی مطرح شد، بعضی طوری نوشته اند انگار یک مربی تازه کارم در حالی که هر کسی رئیس فدراسیون شد، سراغ من آمد، اما من هرگز لابی نکردم. هیچ وقت اهل لابی کردن نبودم و شاید هم به همین دلیل خیلی سخت سرمربیگری را به من دادند. یک سری فکر می کنند که کشتی ایران همیشه چند هزار گزینه برای سرمربیگری داشته اما واقعیت این است که تعداد گزینه های مربیگری در تیم ملی همیشه کم بودند. همین الان فکر می کنید چند نفر می توانستند به عنوان سرمربی انتخاب شوند؟

یک فیلمی هم از شما منتشر شد که در آن گفته بودید من بهترین مربی هستم و بهتر از خودم کسی را سراغ ندارم.

این فیلم که از سر و تهش زدند و با هدف مشخصی به آن شکل منتشر شده است اما همین الان هم این حرف را می زدم هر کسی در هر کاری اگر می خواهد موفق شود باید بگوید که بهترین است. اگر کشتی گیری خودش را در حد قهرمانی المپیک ببیند که موفق نمی شود اصلاً نباید هم وارد کشتی شود. مربی هم همین است؛ اگر مربی خودش را بهترین نداند و به کارش اعتقاد نداشته باشد که نمی تواند موفق شود.

شما آرزوی داشتید که به آن نرسیده باشید؟ طبیعتاً رسیدن به طلای قهرمانی جهان و المپیک بهترین و مهم ترین آرزوی من بود که به آن نرسیدم. در عرصه مربیگری چطور؟ دوره ای بود که دوست داشتید سرمربی تیم ملی شوید و هدایت آن تیم را بر عهده بگیرید؟

بله. این آرزوی شخصی من بوده و حتماً دوره ای بوده که بخواهم سرمربی تیم ملی شوم. دهه ۹۰ میلادی بهترین دوره کشتی ایران بوده و سرمربی آن موقع تیم ملی حسابی خوش به حالش بود. همیشه اعتقاد داشتم که از سال ۹۳ تا ۲۰۰۳ بهترین نسل کشتی ایران بوده و طبیعی است که دوست داشتم سرمربی آن تیم باشم.

من از نسل سوخته ورزش ایران هستم. دوره ما با شروع جنگ خیلی از اعزامها انجام نشد.

مسابقات جهانی و المپیک به کنار، تورنمنتها را هم

نرفتییم. طبیعی بود که نتوانیم

بدرخشیم. خیلی زود هم از کشتی

خدا حافظی کردم. ۲۵ و ۲۶ ساله بودم

که کشتی را کنار گذاشتم

یکی از قدیمی ترین و با سابقه ترین مربیان تاریخ کشتی ایران، محسن کاوه است. مربی که دوران قهرمانی خیلی درخشانی نداشت اما در عرصه مربیگری یکی از بهترین و پرافتخارترین مربیان تاریخ است. او در عرصه مربیگری از ۹۵ میلادی در عرصه ملی فعالیت خود را شروع کرد و هر وقت عضو کادر فنی تیم ملی نبود در باشگاه میزبان بسیاری از ملی پوشان بود. در قهرمانی تیم ملی کشتی آزاد در سال ۲۰۰۲ کنار تیم ملی بود و در تغییر نسل کشتی ایران و شروع یک دوره درخشان در کشتی حفاصل سالهای ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۲ هم کنار تیم ملی کشتی آزاد بود اما در آستانه المپیک و با آمدن رسول خادم از تیم ملی کنار رفت. حالا در حساس ترین روزهای کشتی او سرمربی تیم ملی کشتی آزاد شده و قرار است که در المپیک ۲۰۲۴ پاریس هدایت کشتی ایران را بر عهده داشته باشد. دوره ای که کشتی ایران شاید یکی از بهترین دوران خود را دارد؛ هر چند که محسن کاوه اعتقاد دارد بهترین تیم تاریخ ایران حفاصل سالهای ۱۹۹۳ تا ۲۰۰۳ پدید آمده بود.

ورزش ایران هستم. دوره ما خود به انقلاب و بعد هم شروع جنگ و همین باعث شد تا خیلی از اعزامها انجام نشود. مسابقات جهانی و المپیک به کنار، تورنمنتها را هم نرفتییم. طبیعی بود که نتوانیم بدرخشیم. خیلی زود هم از کشتی خدا حافظی کردم. ۲۵ و ۲۶ ساله بودم که کشتی را کنار گذاشتم.

با خدا حافظی از دنیای قهرمانی وارد عرصه مربیگری شدید اما اینجا هم خیلی دیر به سرمربیگری تیم ملی رسیدید.

اهل شو و نمایش نبودم. مربیگری را در کشتی خیلی دوست داشتم. از حضور در لیک برنر و باشگاه مربیگری شروع کردم و اگر در تیم ملی بودم که هیچ اما وقتی نبودم در باشگاه مشغول می شدم.

چرا دیر سرمربی تیم ملی شدید؟ چهار بار پیشنهاد سرمربی تیم ملی را رد کردم. یعنی پیشنهاد داشتید و قبول نکردید؟

بله. در سال ۲۰۰۵ طالقانی پیشنهاد داد که سرمربی تیم ملی شوم اما خودم رفتم دنبال عسگری محمدیان و امیر توکلیمان که بیایند و با هم کار کنیم. سال ۲۰۰۹ هم محمدرضا یزدانی خرم به من پیشنهاد داد که باز هم ترجیح دادم تا مربی باشم. بهروز نعمتی وقتی سرپرست فدراسیون شد هم پیشنهاد داد که باز هم قبول نکردم. علیرضا دبیر هم پیشنهاد داد اما ترجیح داده بودم که دور از تیم ملی باشم. اما این بار قبول کردید.

چاره ای جز اینکه قبول کنم، نداشتم. تیم در شرایطی بود که فاصله زمانی زیادی تا المپیک نداشت و باید می پذیرفتم که به تیم کمک کنم.

اما ریسک بالایی دارد؛ تیم سه سال با کسی دیگر کار کرده و حالا شما باید در یک سال به تیم کمک کنید که در المپیک بدرخشند.

تیم را می شناسم و خوشبختانه بچه ها هم در سال های گذشته بارها با من در اردو بودند و به همین دلیل

گفت و گو

مرتضی طهوری
خبرنگار

عنوان قدیمی ترین و با سابقه ترین مربی کشتی ایران در رده ملی، شاید فقط مناسب شما باشد.

از اواسط سال ۹۵ میلادی مربیگری را در تیم ملی شروع کردم اما در سال ۹۳ هم تیم منتخبی را به عنوان مربی به مسابقات بلغارستان و ترکیه بردم.

انگار جوهر مربیگری در وجود شما بوده. حتی موقعی که مربی تیم ملی نبودید، در باشگاه کار کردید.

هر جا به عنوان مربی کار کردم به پایگاه تمرینی خیلی خوب تبدیل شد. در کارگران هم کارم را شروع کردم و مدتی را هم با اکبرفلاح بودیم که همه دوست داشتند در باشگاه ما تمرین کنند. شاید جالب باشد که این را هم تعریف کنم که در محله خودمان یک تیم فوتبال محلی را تشکیل دادیم که هم کاپیتان تیم بودم و هم سرمربی. فوتبالیست معروفی هم در تیم شما بود؟

علی لطیفی بعدها فوتبالیست مطرحی شد.

اسم اکبر فلاح به میان آمد هنوز هم بعد از سالها شما رابطه خوبی با هم ندارید.

من هیچ مشکلی با اکبرفلاح ندارم. نه آن موقع و نه الان اما شاید آدمها در زندگی خود یک زمانی به بلوغی می رسند که مسیر زندگی خود را تغییر می دهند.

شما بر خلاف دوران مربیگری که موفقیت های زیادی را کسب کردید، نتوانستید در دوران قهرمانی بدرخشید.

زمانی که کشتی می گرفتم در هر سه رده سنی ملی پوش شدم. هم نوجوانان، هم جوانان و هم بزرگسالان اما موفقیتی به دست نیاوردم. شاید توانایی نداشتم و شاید هم کمبود امکانات و مشکلات در آن زمان باعث شد که به موفقیت لازم نرسم. من هم متعلق به نسل سوخته